

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Cob/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219200419
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4219200419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v právnej veci žalobcu: V-H-Č STOLÁRSTVO s. r. o., so sídlom Ďulov Dvor, Súbežná 80, 945 01 Komárno, IČO: 47 680 865, zastúpený: JUDr. Tibor Šulák, advokát so sídlom Nám. Dr. M. Thége Konkolyho 3, 947 01 Hurbanovo, proti žalovanému: Q. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/X, XXX XX K. - V. F., zastúpený: Dr. Mária Lubuškiová, advokátka so sídlom Pohraničná 889/1, 945 01 Komárno, o zaplatenie 20 000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 5Cb/8/2019 - 196 zo dňa 18. 02. 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 5Cb/8/2019 - 196 zo dňa 18. 02. 2020 potvrdzuje.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalobcu zamietol (I. výrok) a žalovanému priznal plnú výšku náhrady trov konania (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 133, § 134, § 135, § 135a, § 373 Obchodného zákonníka, § 6 ods. 1 - 5, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 - 3, § 12 ods. 1 - 6 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve a v časti trov konania podľa § 255, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 20 000 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 10 000 eur od 03. 02. 2017 do zaplatenia a zo sumy 10 000 eur od 07. 02. 2017 do zaplatenia titulom náhrady škody voči žalovanému ako bývalému štatutárnemu zástupcovi podľa § 135a Obchodného zákonníka.

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca je obchodná spoločnosť s. r. o., ktorého spoločníkmi sú Q. H., Q. S. a R. M., ktorí boli aj štatutárnymi zástupcami žalobcu v postavení konateľa s tým, že v mene žalobcu konali samostatne. Žalovanému funkcia konateľa zanikla dňom 13. 04. 2017. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako konateľ žalobcu z účtu žalobcu vedeného vo M. B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vybral dňa 03. 02. 2017 sumu 10 000 eur. O tejto skutočnosti bol pokladničkou žalobcu Z. K. vyhotovený príjmový pokladničný doklad zo dňa 03. 02. 2017 s účelom platby „dotácia pokladne“. Následne z toho istého účtu žalovaný v postavení konateľa vybral dňa 07. 02. 2017 sumu 10 000 eur, o čom bol vyhotovený pokladničkou žalobcu príjmový pokladničný doklad s účelom platby „dotácia pokladne“. Istina 10 000 eur prijatá do pokladne bola riadne zaúčtovaná v hlavnej knihe žalobcu a súčasne zaevidovaná do pokladne 211 dňom 03. 02. 2017 s dokladom P - 1 v sume 10 000 eur, po zaúčtovaní ktorej zostal zostatok 7 737,75 eura. Taktiež istina 10 000 eur prijatá do pokladne bola riadne zaúčtovaná v hlavnej knihe žalobcu a súčasne zaevidovaná do pokladne 211 dňom 07. 02. 2017

s dokladom P - 2 v sume 10 000 eur, po zaúčtovaní ktorej zostal zostatok 23 540,13 eura. Ku dňu skončenia funkcie žalovaného ako konateľa nebola vykonaná inventúra u žalobcu. V konaní nebolo sporným, že vzťahy medzi spoločníkmi žalobcu, a to Q.Z., Q. S. a R. M., sú narušené.

4. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v konaní nepreukázal, že by došlo k zmenšeniu jeho majetku o sumu 20 000 eur, ktorá mala pozostávať zo sumy 10 000 eur vybratej žalovaným z účtu žalobcu dňa 03. 02. 2017 a sumy 10 000 eur vybratej žalovaným z účtu žalobcu dňa 07. 02. 2017. Z predloženej fotokópie časti znaleckého posudku žalobcom, ako aj z výpovede svedkyne vyplývalo, že žalovaný finančné prostriedky tvoriace predmet sporu vložil do pokladne žalobcu, o čom vystavila pokladnička žalobcu príjmový pokladničný doklad a súčasne príjem finančnej hotovosti zaevidovala do hlavnej knihy a do pokladne 211. Žalobca v konaní nepredložil a ani neoznačil dôkaz, ktorý by preukazoval vznik škody, t. j. že u žalobcu došlo k zmenšeniu majetku. Žalobca nepreukázal ani porušenie povinností žalovaného ako konateľa v tom, že finančné prostriedky žalovaný použil na vlastné potreby, čím by bol porušil svoju povinnosť konať v prospech spoločnosti. Zo strany žalobcu tak neboli v konaní preukázané zákonné podmienky náhrady škody.

Uviedol, že podľa zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve sú podnikatelia účtujúci v sústave podvojného účtovníctva povinní viesť denník a hlavnú knihu. V denníku, ako aj v hlavnej knihe musia byť zaúčtované všetky účtovné prípady daného účtovného obdobia, ale odlišujú sa svojou štruktúrou. V denníku sa účtujú účtovné prípady chronologicky a v hlavnej knihe sú účtovné prípady usporiadané z vecného hľadiska systematicky na syntetických a analytických účtoch uvedených v účtovnom rozvrhu. Využitím údajov z hlavnej knihy vie účtovná jednotka získať informácie o vybraných skutočnostiach v účtovníctve, napríklad aj o hotovosti v pokladniciach. Legislatíva neukladá požiadavku vedenia pokladničnej knihy v sústave podvojného účtovníctva podnikateľov, a to ani v prípade evidencie tržieb elektronickou registračnou pokladnicou. Stav a pohyby (príjmy a výdavky) hotovosti sa v podvojnóm účtovníctve účtujú na účte 211 - pokladnica. V pokladničnej knihe sa účtuje na základe účtovných dokladov, ktorými sú príjmový pokladničný doklad (PPD) alebo výdavkový pokladničný doklad (VPD). Účtovné zápisy sa vykonávajú v časovom slede (chronologicky) tak, ako v účtovnom období vznikajú. Zákon o účtovníctve ukladá podnikateľom vykonať inventarizáciu pokladnice ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka. Účtovná jednotka zostavuje riadnu účtovnú závierku alebo mimoriadnu účtovnú závierku. Riadnu účtovnú závierku zostavuje k poslednému dňu účtovného obdobia a k tomuto dňu má povinnosť vykonať aj inventarizáciu pokladnice. V rámci inventarizácie sa vykonáva inventúra, ako aj prepočítanie konečného stavu peňažných prostriedkov v hotovosti.

Žalobca v konaní nepredložil inventarizáciu u žalobcu a v konaní vypočítaná svedkyňa, bývalá pokladnička žalobcu, potvrdila, že žiadna inventarizácia vykonaná nebola. Predmetný dôkaz by mohol slúžiť na preukázanie skutočnosti, či u žalobcu došlo ku vzniku škody, t. j. k zmenšeniu majetku. Bez uvedeného dôkazu nemožno podľa názoru súdu prvej inštancie ustáliť vznik škody. Svedkyňa potvrdila, že účtovné záznamy v pokladni 211 vykonávala postupne podľa poradia a na základe predložených účtovných dokladov konateľmi, a keďže pred vkladom finančnej hotovosti žalovaným dňa 03. 02. 2017 pokladňa 211 vykazovala stav mínus 2 262,25 eura, po vklade sumy 10 000 eur zostal rozdiel 7 737,75 eura, pričom išlo o správny výpočet. Svedkyňa zdôvodnila, že konatelia hotovostné platby vykonávali mimo pokladne a tak mohol vzniknúť mínusový stav v pokladni po zaevidovaní účtovných dokladov.

Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ išlo o návrhy žalobcu na výsluch svedkyne a konateľov, tieto súd prvej inštancie zamietol, pretože žalobca nespĺnil základný predpoklad, a to preukázanie vzniku škody. V danom prípade išlo o škodu žalobcu vyplývajúcu z jeho účtovníctva, pričom navrhnutá svedkyňa a konatelia sa mali vyjadriť k okolnostiam, či žalovaný vyhlásil alebo nie, že si finančnú hotovosť tvoriacu predmet sporu prisvojil. Preto ani v prípade potvrdenia vyhlásenia žalovaného by škoda, zmenšenie jeho majetku u žalobcu preukázaná nebola, pretože v účtovníctve žalobcu sú zaevidované sporné finančné prostriedky.

O trovách konania rozhodol súd tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. ho zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Poukázal na to, že z účtovníctva žalobcu vedeného v pokladni vyplýva, že dňa 03. 02. 2017 bol zahrnutý do účtovníctva doklad P1 a príjem do pokladne. Podľa žalobcu tento príjem do pokladne bol účtovne kamuflovaný, pretože po príjme sumy 10 000 eur bol účtovne vykazovaný zostatok na pokladni 7 737,75 eura, pričom ak niekto doniesol do pokladne sumu 10 000 eur, nemohla tam byť suma nižšia

ako 10 000 eur. V prípade, ak účtovníčka v pokladni vykazovala stav v mínusovej hodnote, tento stav nemohol súhlasiť so stavom fyzickým a zaúčtovanie tejto sumy preukazuje stav účtovný nie fyzický. V konaní tak nebolo preukázané, že žalovaný vložil do pokladne spoločnosti sumu 10 000 eur dňa 03. 02. 2017. Účtovné doklady označené P1 na sumu 10 000 eur a doklad označený P2 na sumu 10 000 eur nespĺňajú náležitosti účtovného dokladu. Tieto doklady obsahujú iba podpis účtovníčky, ktorá vykonávala aj pokladníčku, pričom z príjmového pokladničného dokladu P1 vyplýva „prijaté od VÚB banka suma 10 000 eur“ a obsahuje len podpis pokladníka. Žiadny iný podpis neobsahuje, neobsahuje prakticky ani reálny údaj o účastníkovi účtovného prípadu. Je evidentné, že M. banka nedoniesla do pokladne peniaze a ani ich tam neodovzdala. Týmto dokladom nebolo preukázané, že žalovaný vložil do pokladne sumu 10 000 eur. Nie je možné do pokladne vložiť 10 000 eur a tvrdiť, že tam po ich vložení zostalo 7 737,75 eura. Uvedené svedčí nie o vložení uvedenej sumy do pokladne, ale o jej zaúčtovaní. To isté platí aj o pokladničnom doklade P2, z ktorého nemožno zistiť, od koho mali byť peniaze prijaté. Aj tento doklad vyhotovila pokladníčka, pričom z neho vyplýva prevzatie peňazí od M. banka, čo nebolo možné. Dňa 07. 02. 2017 keď boli peniaze zaúčtované do účtovnej evidencie v sume 10 000 eur na pokladňu, bol v pokladni stav 13 540,13 eura. Za tohto stavu nebolo potrebné dotovať pokladňu. Išlo tak len o účtovný stav.

Z účtovných dokladov žalobcu nemožno zistiť, ako so sumou 20 000 eur žalovaný naložil. Výberom peňazí z účtu žalobcu prevzal na seba zodpovednosť, že musí vyúčtovať ako s prostriedkami naložil. Účtovné doklady priamo a ani nepriamo nespĺňajú požiadavku preukázateľnosti toho, že vybraté peniaze z účtu žalovaný vložil do pokladne žalobcu. Bankový výpis nebol uvedený ani na príjmovom pokladničnom doklade, na základe ktorého boli vložené peniaze do pokladne. Mesačný bankový výpis preukazuje len pohyb peňazí na účte v určitom období. Svedkyňa Z. K., ktorá bola účtovníčkou spoločnosti, uviedla, že nákup guľatiny sa väčšinou dial tak, že konatelia spoločnosti Q. S. alebo R. M. deň pred nákupom guľatiny vybrali peniaze z účtu spoločnosti a nakupovali za hotové. Podľa predložených dokladov účtovníčka tieto nákupy vykazovala ako nákupy spoločnosti z pokladne spoločnosti. Výber peňazí z účtu spoločnosti však nezaúčtovala, čím znižovala stav peňazí na účte spoločnosti, resp. v pokladni, lebo vykazovala len výdaj peňazí z pokladne za účelom nákupu guľatiny, príjem z účtu spoločnosti v pokladni nevykazovala vôbec. Preto neobstojí obrana žalovaného, že peniaze ním vybraté z účtu boli použité na nákup guľatiny.

Keďže je účtovne preukázané, že žalovaný vybral z účtu spoločnosti dvakrát po 10 000 eur, bolo jeho povinnosťou preukázať, ako s uvedenými finančnými prostriedkami spoločnosti naložil. Ak účtovníčka na základe fiktívnych dokladov zaúčtovala tento výber peňazí ako peniaze prijaté od M. banka do pokladne, nesvedčí to o tom, že išlo o tie peniaze, ktoré mal žalovaný vložiť do pokladne. Účtovníčka mala na príjmovom pokladničnom doklade podľa zákona o účtovníctve označiť bankový doklad, na základe ktorého došlo k výberu peňazí. Tento však nie je súčasťou účtovníctva. Na príjmovom pokladničnom doklade mala označiť aj osobu, od ktorej peniaze do pokladne prevzala. Bez týchto skutočností príjmový účtovný doklad nespĺňa predpoklady na zaúčtovanie uvedenej sumy do účtovníctva spoločnosti a ani do účtovníctva pokladne. Fyzické odovzdanie peňazí by preukazoval účtovný doklad o vložení peňazí do pokladne potvrdený podpismi žalovaného a účtovníčky. Keďže peniaze sú majetkom spoločnosti a žalovaný nevie preukázať ich použitie, táto suma predstavuje škodu vzniknutú žalobcovi. Pokiaľ účtovníčka spoločnosti uviedla, že sama peniaze, ktoré priniesol žalovaný, prepočítala a potom boli tieto vložené do pokladne, je zrejme, že v súčasnosti tak vypovedá preto, lebo robí v novej spoločnosti žalovaného opäť účtovníčku. Vierohodnosť výpovede svedkyne bola spochybnená aj tým, že v účtovníctve pokladne vykazovala mínusový stav, ktorý nie je možný. Účtovníctvo žalobcu neodrážalo skutočnosť a nesúhlasilo s fyzickým stavom v pokladni. Podľa výpovede svedkyne mal žalobca dve pokladne. Jednu mala k dispozícii ona, pričom uviedla, že tam boli len malé sumy peňazí 50 až 100 eur a druhú pokladňu, od ktorej heslo poznal žalovaný. Väčšie sumy peňazí sa nachádzali v trezore. Osobitná evidencia vedená nebola, pričom k týmto peniazom žalobcu nemala prístup a o prípadnej manipulácii s nimi nemohla vedieť pre nezrovnalosť medzi účtovným a fyzickým stavom v pokladni. Uvedená skutočnosť nie celkom vyplýva zo zápisnice o pojednávaní, ale vyplýva z nahrávky pojednávania.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po jeho preskúmaní zistil, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd preto musí preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu (§ 380 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky žalobcu vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil už pred súdom prvej inštancie a tieto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalobca nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku titulom náhrady škody. Keďže ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci, odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

11. Odvolací súd z hľadiska posúdenia nároku žalobcu na zaplatenie sumy 20 000 eur titulom nároku na náhradu škody zhodne ako súd prvej inštancie nepovažoval za preukázané splnenie zákonom stanovených podmienok pre priznanie tohto nároku v zmysle § 135a v spojení s § 373 Obchodného zákonníka. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že § 135a ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka stanovuje povinnosť konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným ako jej štatutárneho orgánu (§ 133 ods. 1 Obchodného zákonníka) vykonávať svoju funkciu s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Výkon funkcie s odbornou starostlivosťou sa vzťahuje na všetky povinnosti uložené konateľom zákonom, spoločenskou zmluvou, stanovami alebo rozhodnutím valného zhromaždenia. Zodpovednosť konateľa za výkon funkcie upravuje Obchodný zákonník v špeciálnom ustanovení § 135a ods. 2, podľa ktorého pri výkone svojej pôsobnosti konateľ zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil spoločnosti tým, že porušil svoje povinnosti konateľa, ktoré mu stanovuje zákon, spoločenská zmluva, stanovy či rozhodnutie valného zhromaždenia. Zodpovednosť konateľa za škodu sa spravuje Obchodným zákonníkom, čoho dôsledkom je, že má objektívny charakter, teda na jej vznik sa nevyžaduje zavinenie. Na vznik zodpovednosti konateľa za škodu vyžaduje všeobecná úprava inštitútu zodpovednosti za škodu obsiahnutá v § 373 a nasl. Obchodného zákonníka (ktorá sa aplikuje subsidiárne a v rozsahu, v ktorom aspekty inštitútu osobitného druhu zodpovednosti konateľa za škodu pri výkone funkcie neupravuje § 135a Obchodného zákonníka), kumulatívne naplnenie troch predpokladov, a to 1/ vznik škody, 2/ porušenie povinnosti a 3/ príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Dôkazné bremeno z hľadiska naplnenia predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného ako konateľa žalobcu za vznik škody pri výkone funkcie konateľa zaťažuje v konaní žalobcu. Je preto na žalobcovi, aby preukázal, že každý z kumulatívnych predpokladov vzniku nároku zo zodpovednosti konateľa za škodu pri výkone funkcie podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka, bol hodnoverne preukázaný. Len zo samotnej skutočnosti, že žalovaný ako štatutár žalobcu so samostatným konateľským oprávnením vybral z účtu žalobcu dňa 03. 02. 2017 sumu 10 000 eura a dňa 07. 02. 2017 sumu 10 000 eur, nemožno bez ďalšieho vyvodiť splnenie predpokladov na vznik zodpovednosti žalovaného za škodu podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka. Je na žalobcovi, aby preukázal, že došlo k zmenšeniu jeho majetku o sumu 20 000 eur, ktorá mala pozostávať zo sumy 10 000 eur vybratej žalovaným z účtu žalobcu dňa 03. 02. 2017 a sumy 10 000 eur vybratej žalovaným z účtu žalobcu dňa 07. 02. 2017. Žalobca v konaní nepredložil a ani neoznačil dôkaz, ktorý by bol preukázal, že u neho došlo ku vzniku škody, t. j. že došlo k zmenšeniu jeho majetku, a že sa tak stalo v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného ako konateľa spoločnosti.

12. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že suma 10 000 eur prijatá do pokladne bola riadne zaúčtovaná v hlavnej knihe žalobcu a súčasne zaevidovaná do pokladne 211 dňom 03. 02. 2017 s dokladom P - 1 v sume 10 000 eur, po zaúčtovaní ktorej zostal zostatok 7 737,75 eura a rovnako tak suma 10 000 eur prijatá do pokladne bola riadne zaúčtovaná v hlavnej knihe žalobcu a súčasne zaevidovaná do pokladne 211 dňom 07. 02. 2017 s dokladom P - 2 v sume 10 000 eur, po zaúčtovaní ktorej zostal zostatok 23 540,13 eura. Navyiac, z pokladne 211 (č. I. 101 a 102 spisu) vyplýva, že finančné prostriedky boli zaúčtované ako príjem do pokladne a po dátume

vloženia peňazí do pokladne sa realizovali platby spojené s chodom podnikateľskej činnosti žalobcu, ako napríklad platby za materiál, úhrada faktúr, pohonných hmôt a pod. Taktiež je z hlavnej knihy analytickej evidencie žalobcu zrejmé, že peniaze boli vložené do pokladnice žalobcu, z ktorej sa hradili výdavky spoločnosti a tieto peniaze boli riadne účtovne zaevidované ako vklad hotovosti dňa 03. 02. 2017 a dňa 07. 02. 2017 2 x po 10 000 eur. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že príjem do pokladne bol účtovaný aj dňa 14. 02. 2017 ako príjem z M. vo výške 545 eur a podľa vyjadrenia žalovaného na pojednávaní dňa 10. 12. 2019 (č. I. 161 spisu) malo ísť o bežnú prax konateľov žalobcu dopĺňať stav pokladne z účtu v peňažnom ústave tak, že sa vybrala hotovosť, ktorá sa vložila do pokladne žalobcu. Uvedenú prax potvrdila aj svedkyňa Z. K., ktorá uviedla, že medzi príjmami boli aj vklady jednotlivých konateľov, a to tak, že sa z účtu žalobcu vybrali finančné prostriedky a vložili do pokladne, o čom sa vyhotovil príjmový pokladničný doklad a zaevidoval sa ako dotácia pokladne, prípadne vybratie z účtu a vloženie do pokladne. Žalobca v odvolaní namietal vierohodnosť uvedenej svedkyne z dôvodu, že tohto času pracuje pre žalovaného v novej spoločnosti ako účtovníčka. Odvolací súd bol v prípade svedkyne K. toho názoru, že nejde o svedkyňu, u ktorej je daná dôvodná pochybnosť o vierohodnosti jej svedeckej výpovede. Spochybňovanie objektívnosti výpovede svedkyne iba na základe skutočnosti, že pracuje ako účtovníčka pre spoločnosť žalovaného bez toho, aby vierohodnosť jej výpovede spochybňovali aj iné, objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy, by mohlo viesť k vytvoreniu neakceptovateľnej „prezumpcie nepravdivosti“ svedeckých výpovedí. Žalobca iné objektívne skutočnosti a dôkazy preukazujúce spochybnenie vierohodnosti výpovede svedkyne K. nepreukázal. Námietky žalobcu ohľadne spôsobu účtovania a vedenia účtovníctva nemožno vo vzťahu k meritu sporu považovať za relevantné, pretože bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že v súvislosti s výberom finančných prostriedkov dňa 03. 02. 2017 a 07. 02. 2017 došlo u žalobcu k vzniku škody, a že žalovaný s výberom finančných prostriedkov porušil svoje povinnosti ako bývalý konateľ žalobcu, čím by bola daná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Žalobca zmenšenie svojho majetku v konaní nepreukázal.

13. Súd prvej inštancie správne poukázal aj na skutočnosť, že žalobca po ukončení funkcie žalovaného ako konateľa, t. j. ku dňu 13. 04. 2017, nevykonával žiadnu inventarizáciu pokladnice. Uvedený dôkaz aj podľa názoru odvolacieho súdu mohol byť relevantný na preukázanie skutočnosti, či u žalobcu došlo k vzniku škody, t. j. k zmenšeniu jeho majetku. Vznik škody nepreukazuje ani znalecký posudok č. 17/2017 vypracovaný na objednávku žalobcu, predmetom ktorého bolo posúdenie účtovnej dokumentácie podnikateľského subjektu R. M. V-H-Č STOLÁRSKE ZDRUŽENIE za roky 2014 až 2017 z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu sprenevery zo strany žalovaného ako bývalého konateľa. Zo záverov tohto znaleckého posudku (ktorý nebol predložený v plnom rozsahu) vyplýva, že z bankového účtu žalobcu sa realizovali výbery finančných prostriedkov v hotovosti 03. 02. 2017 vo výške 10 000 eur a dňa 07. 02. 2017 vo výške 10 000 eur, ktoré boli zaúčtované aj v hlavnej knihe analytickej evidencie žalobcu na účte 221 0001 M. so súvzťažným zápisom na účet 261 - peniaze na ceste. Finančné prostriedky vo výške 20 000 eur boli účtovne vložené a zaúčtované v pokladnici žalobcu, boli zaúčtované na účte 211 001 W. s. r. o. ako príjem do pokladne pokladničným dokladom č. P - 1 zo dňa 03. 02. 2017 vo výške 10 000 eur a pokladničným dokladom č. P - 2 zo dňa 07. 02. 2017 vo výške 10 000 eur. Odvolací súd preto z hľadiska posúdenia nároku žalobcu na zaplatenie sumy 20 000 eur titulom nároku na náhradu škody zhodne ako súd prvej inštancie nepovažoval za preukázané splnenie zákonom stanovených podmienok pre priznanie tohto nároku v zmysle § 135a v spojení s § 373 Obchodného zákonníka.

14. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP), vrátane závislého výroku o trovách konania, na ktoré súd prvej inštancie správne aplikoval § 255 ods. 1 CSP, keď žalovanému priznal plnú náhradu trov konania proti žalobcovi s prihliadnutím na jeho plný úspech v konaní.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že odvolací súd priznal plne úspešnému žalovanému nárok na ich náhradu proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.